

תיאטרון

ניסוי
ישראלי

סיפור אוריה (בימת השחקנים; מחזאי: בנימין גלאי; בימוי: עודד קוסלר; תפאורה ותלבושות: גילה שקין; עם איצקו רחמימוב, מיכאל כפיר, אמנון מסקין, לבנה פינקלשטיין, הייל נאמן).

טוב שתיאטרון ישראלי העלה את יצירתו של בנימין גלאי — כי הדבר שימש נחמה למחזאי, אשר סבל בעבר קשות מביקורת עוינת וחס של זילזול מאנשי-תיאטרון.

אולם אם לשפוט את ערכו הסיגולי של אוסף הקטעים, האימפרוביזציות, ומעל לכל — מישחקי-הלשון שהועלו בבימת השחקנים בכישרון-מה, בשם סיפור אוריה — צדקה, כמידה מרובה, הביקורת העוינת דווקא.

כי סיפור אוריה אינו מצטרף למחזה, ואף אינו מגיע למימדים של חיזון ניסויי מלא. זהו, שוטט, הצבר אחד גדול של קונצסים — מהם מוצלחים, ומהם מוצלחים פחות.

פארסה גסה. כל זה אפשר היה לסבול, על רקע סיפורם המקביל של אוריה התנכ"י, ושל עמיתו מן האימפריה האצ-

הרים נלהבים, מצויר בדרך כלל נופים כי קומפוזיציות רבות-עצמה בצבעי-שמן. כי שהגיעה אליו הידיעה על מותו של חברו, נטל עט והחל ברישום בהשפעת רגשות הכאב שהציפו אותו.

מאז הוא לא הפסיק, כשהשלים את הרישום הראשון, החל מיד ברישום שני. 30 הרישומים שהשלים עד כה מצטרפים לפסיפס רב-רושם של חוויות ממאורעות מלי-חמת ששת-הימים.

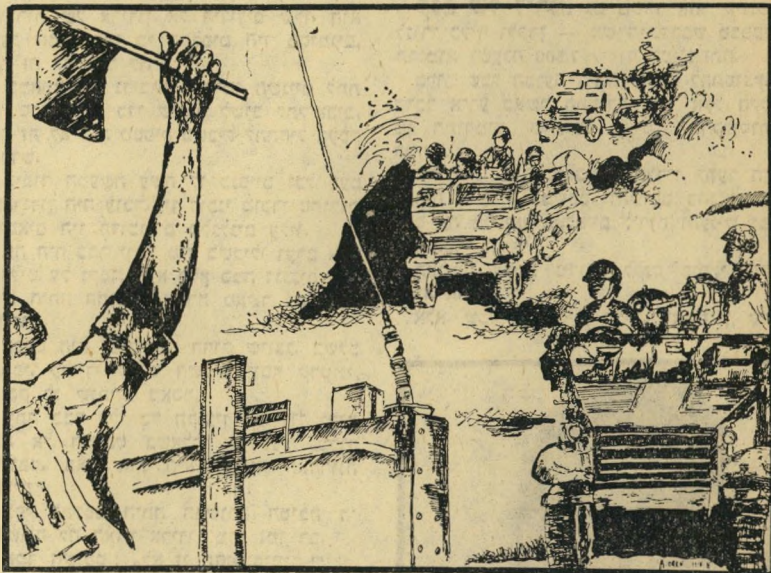
חלק מרישומיו של אורן מנציחים הבעות פניהם של לוחמים וחלקם נוטה יותר לצד הגראפי עם נושאים סימליים. אולם האלמנט העיקרי בהם אינו דווקא הצד האנושי אלא קומפוזיציות של כלים, מכונות ופריטי כלי-מלחמה.

פרט מאלף: בכל הרישומים אין אף רישום של גיחה או פצוע.

החבר

הצעיר

השגועון האחרון בקרב אספני הציורים בארץ הם הקולאגים של יעקב גינצבורג. אפילו החיירים מחו"ל, הבאים לארץ עב רשימות מוכנות של ציירים ידועים כארדון,

„אחרי!“ מאת אורן

כלים, מכונות ופריטי כלי-מלחמה

טקית, שחי באמריקה המרכזית לפני הכיבוש הספרדי. בכל זאת עשה צאת בימת השחקנים עבר-דה נאה. קוטלו ביים כל צינבאט וסקקי כאילו היו הצגה שלמה; ואלה בקהל הי אורבים פארסה גסה במקצת יבואו על סיפוקם.

תגלית הערב היא, ללא ספק, תפאורתה של גילה שקין, המשחקת יותר מן השחי קנים עצמם. הגורמים והמרכיבים של הי קיר המצויר והחלק יוצאים, זויים, הופכים מדרגות, מנורות, חצים וכסמלכות; וי עושים כל דבר אפשרי על הבמה — מלבד לשרוק ולרקוד הורדה.

אך אם מוציאים את ניצוצי-האנוניות הי חזותיים של שקין מן החשבון, ניתן לסכם את הערב כניסוי תיאטרוני בקנה-מידה יש-ראלי. וזה אומר את הכל.

ציור

אחר

הכאב

בית צבי ברמת-גן נקרא על שמו של צבי קליר, בן העיר, שנפל במלחמת-העצמאות. הרוח החיה בפעילות התרבותית והאמנותית סביב בית זה היה משה זמן רב עורך-הדין משה (”מושי“) חביב, שהיה ידיו של קליר.

מוש חביב עצמו נפל במלחמת ששת-הימים ברמה הסורית. ובימים הקרובים תפתח בבית צבי תערוכה לזכרו. הציורים שיוצגו בה יהיו מעשה ידיו של ידיו הטוב של מוש, הצייר אברהם אורן.

פסיפס. אורן, 45, צויר בשל שאחרי שנים רבות בהם עסק בציור כתחביב הציג לא מכבר תערוכת יחיד ראשונה שעוררה

התיקון הקטן

אל תצבע את פנים המקרר כי אין צורך בכך. טמבורי ספריי נועד לצביעת פגמים קטנים בצבע של המקרר בבית, האופנים של הילד, העגלה של התינוק, מכונת הכביסה של הגברת או פגמי צבע של מכוניתך. טמבורי-ספריי באחד-עשר גוונים נפלאים יתקן את הפגמים ללא רבב. טמבורי-ספריי מכסה כל פגם. לנוי והידור:

אורן ופריטי כלי-מלחמה

גזור ושמור

קונים ב-117%

”מילוה קליטה“ 1963 (מדד 132.6)

ו”מילוה בטחון“ 1967 — 95%

175%	103%	1961
160%	95%	1962
85%	105%	1964
70%	80%	חובה 62

בתוקף עד 20.11.67 (רק עם הצגת מודעה זו)!

התשלום במקום!

”בנלי“, תליאכוב, רחוב הרצל 7, טלפון 53259 (חנות לחיות, עלידי ”תחנת-רוטשילד“, אוטובוס מספר 1) פתוח מ-7.30 בבוקר עד 6.30 בערב, בלי הפסקה

את התעודות הנ”ל אפשר גם לשלוח בדאר רשום — התמורה תשלח מיד!

גזור ושמור

שנוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש לחודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העתון למעט חודש.